Nr. 47 Łódź, dnia 22 listopada 1926 r. Rok 7.

Opłata pocztowa opłacona ryczałtem.

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:
Miesięcznie . . . . 50 groszy
Kwartalnie . . . . 1.50 groszy
z odnoszeniem do domu.
Cena numeru pojed. 15 gr. Konto w P. K. O. 30091.

TELEFON 284 i 258

Redakcja i Administracja
pokój 33 pokój 67.
Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11
Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-ej.
Administracja czynna od 11 rano do 2-ej po poł.

TREŚĆ:

427

USTAWA

z dnia 1 lipca 1926 r.

o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy)

Rozdział czternasty.

Pisma, tyczące się praw rzeczowych na rzeczy cudzej.

Art. 81. Pismo, stwierdzające umowę o ustanowienie, względnie o przeniesienie:
1) służebności gruntowej;
2) prawa użytkowania;
3) prawa używania lub mieszkania albo służebności ograniczonej;
4) ciężaru rzeczowego —
podlega opłacie stemplowej w wysokości 1% od wartości (art. 6 — 10) prawa na rzeczy cudzej, o ile nie mają zastosowania przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Pisma, wyżej wymienione, tyczące się nieruchomości, położonej zagranicą, podlegają opłacie w wysokości 0,1%.

Artykuł niniejszy nie dotyczy ciężarów rzeczowych, wymienionych w punkcie 3 art. 64.

Art. 82. Pismo, stwierdzające umowę o ustanowienie zastawu lub hipoteki tytułem kaucji, podlega zasadniczo opłacie w wysokości 0,1% od sumy kaucji.

Opłacie w wysokości 3 zł. podlega pismo, stwierdzające ustanowienie kaucji:
1) na zabezpieczenie kredytu wekslowego;
2) służbowej;
3) na zabezpieczenie prawidłowego wykonania obowiązków opiekuna lub kuratora;
4) kaucji, zapobiegającej uchyleniu się obwinionego od śledztwa i kary;
5) kaucji na zabezpieczenie należności ubocznej (odsetek za zwłokę, kosztów sądowych i t. p.) przy wierzytelności, wynikającej z pisma, podlegającego opłacie — jeżeli opłatę od tego pisma uiszczono;
6) kaucji na zabezpieczenie wierzytelności, mogących wyniknąć z otwartego kredytu — jeżeli uiszczono opłatę, przewidzianą w ustępie drugim art. 134.

Art. 83. Pismo, stwierdzające umowę między wierzycielem a dłużnikiem o ustanowienie zastawu ruchomego dla wierzytelności, już istniejącej, podlega opłacie według zasad, podanych w ustępach pierwszym i drugim art. 115.

Pismo, wyżej wymienione, jest wolne od opłaty w przypadku ustanowienia zastawu ruchomego dla wierzytelności, już poprzednio stwierdzonej pismem, podlegającem opłacie, jeżeli opłatę od tego pisma uiszczono.

Art. 84. Pismo, stwierdzające umowę między wierzycielem a dłużnikiem o ustanowienie hipoteki albo zastawu nieruchomego (art. 2085—2091 kodeksu cywilnego francuskiego; art. 1627 i następne prawa cywilnego rosyjskiego) dla wierzytelności już istniejącej albo o ustanowienie długu gruntowego lub rentowego (§§ 1191 — 1203 kodeksu cywilnego nie-

mieckiego), podlega opłacie w wysokości 0,5% od kwoty wierzytelności.

Opłata nie może jednak przewyższać 3 złotych w przypadku ustanowienia hipoteki albo zastawu nieruchomego dla wierzytelności, już poprzednio stwierdzonej pismem, podlegającem opłacie, jeżeli opłatę od tego pisma uiszczono. Przepis ten tyczy się również obciążenia nieruchomości długiem gruntowym lub rentowym, który już obciążał inną nieruchomość, jeżeli uiszczono opłatę od ustanowienia długu gruntowego lub rentowego.

Art. 85. Pismo, stwierdzające umowę, na mocy której nie dłużnik, lecz osoba trzecia ustanawia zastaw lub hipotekę dla wierzytelności już istniejącej, podlega opłacie, przewidzianej w art. 83, wzgl. 84.

Jeżeli jednak wierzytelność stwierdzono pismem, podlegającem opłacie, i uiszczono opłatę od tego pisma, to opłata od ustanowienia zastawu lub hipoteki wynosi 0,1% od kwoty wierzytelności.

Art. 86. Opłatom, przewidzianym w art. 82 — 84, nie podlegają pisma, podlegające opłacie w myśl innych rozdziałów części drugiej niniejszej ustawy, a zawierające też ustanowienie zastawu lub hipoteki na zabezpieczenie wierzytelności, stwierdzonej takiem pismem, albo ustanowienie kaucji na zabezpieczenie należności ubocznych (odsetek za zwłokę, kosztów sądowych i t. p.).

Pisma, stwierdzające umowy, wymienione w art. 82—85, nie podlegają opłacie, jeżeli tyczą się zabezpieczenia wierzytelności, co do których ustawa niniejsza (art. 120) zwalnia oblig od opłaty stemplowej.

Art. 87. Za stwierdzenie umów, wymienionych w art. 82, 83 i 85, uważa się również pisma, któremi wierzyciel potwierdza odbiór rzeczy, oddanej mu w zastaw, z wyjątkiem pism tego rodzaju, wydawanych przez Bank Polski.

Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, za stwierdzenie umów, wymienionych w art. 81—85, uważa się również wniosek o wpis prawa rzeczowego w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym. Przepisu powyższego nie stosuje się, gdy wniosek opiera się na darowiźnie lub zapisie (§ 2174 kodeksu cywilnego niemieckiego), albo gdy wnioskowi odmówiono. W razie stwierdzenia umowy nie tylko przez wniosek, lecz także pismem innego rodzaju, stosuje się art. 3.

Rozdział piętnasty.

Dzierżawa i najem rzeczy.

Art. 88. Pisma, stwierdzające: umowę o dzierżawę lub najem rzeczy, przedłużenie takiej umowy, albo przelew (cesję) praw dzierżawcy lub biorącego w najem, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1% od wartości zobowiązań dzierżawcy lub biorącego w najem, względnie cesjonarjusza. Jeżeli jednak chodzi o dzierżawę lub najem nieruchomości, położonej zagranicą, to opłata wynosi 3 zł.

Nie podlegają opłacie według rozdziału niniejszego pisma, stwierdzające dzierżawę prawa wydobywania ciał kopalnych lub przelew tego rodzaju praw dzierżawnych (art. 64, ustęp drugi).

Wolne są od opłaty umowy o dzierżawę, przewidziane w art. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 346).

Wolne są od opłaty — z zastrzeżeniem wzajemności — państwa obce co do najmu pomieszczeń, przeznaczonych do urzędowania przedstawicielstw dyplomatycznych lub konsularnych. Wolni są również — z zastrzeżeniem wzajemności — szefowie i funkcjonarjusze przedstawicielstw doplomatycznych państw obcych, będący obywatelami państwa wysyłającego i należący do uznanego personelu eksterytorjalnego, oraz szefowie zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych, będący obywatelami państwa wysyłającego — co do najmu pomieszczeń, przeznaczonych według treści umowy na mieszkania wyżej wymienionych osób, członków ich rodzin i służby osobistej. Takie zwolnienie może Minister Skarbu przyznać państwu obcemu, względnie jego funkcjonarjuszom również, gdy chodzi o misje zagraniczne, czasowo czynne w Polsce.

W przypadkach, przewidzianych w ustępie poprzednim, wynajmujący ma uiścić połowę opłaty, jeżeli sam nie jest zwolniony od obowiązku uiszczenia.

Art. 89. Umowa o najem skrzynki depozytowej (safe) lub o przedłużenie najmu podlega opłacie w wysokości 10% od umówionej ceny za cały czas trwania stosunku najmu — bez względu na to, czy została zawarta pisemnie, czy ustnie.

Opłatę ma uiścić osoba, wynajmująca skrzynkę depozytową, gotówką bez urzędowego wymiaru (art. 25).

Rozdział szesnasty.

Pisma, tyczące się umów o świadczenie usług.

Art. 90. Pisma, stwierdzające umowę o świadczenie usług — z wyjątkiem dokumentów przewozowych (art. 92 i 93) — podlegają opłacie stemplowej:

a) w wysokości 0,2% od umówionego wynagrodzenia, jeżeli choćby jeden z kontrahentów zawarł umowę w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo od tego podatku zwolnionego;

b) w wysokości 1% — w innych przypadkach.

Rachunki i tym podobne pisma, wymienione w art. 72, a stwierdzające wykonanie umowy o świadczenie usług przez osobę, która się do nich zobowiązała, podlegają opłacie stemplowej według zasad, podanych w art. 72—74.

Art. 91. Wolne są od opłaty pisma, stwierdzające:

1) umowę między służbodawcą a pracownikiem;

2) umowę z majstrem o przyjęcie ucznia;

3) umowę między komisantem a komitentem o sprzedaż, kupno lub zamianę papierów wartościowych (art. 75, ustęp trzeci);

4) umowę, wymienioną w punkcie a) art. 90, jeżeli pismo jest zaopatrzone tylko w podpis jednej strony i przytem nie jest sporządzone ani uwierzytelnione sądownie lub notarjalnie;

5) wykonanie umów, wymienionych w punktach 1—3 niniejszego artykułu.

Wolne są od opłaty rachunki szpitali, nie będących przedsiębiorstwami zarobkowemi, w przedmiocie kosztów leczenia.

Art. 92. Bilet lub inny dokument, uprawniający do jazdy statkiem morskim, wystawiony przez przedsiębiorcę okrętowego, mającego siedzibę w Polsce lub tu działającego przez swe przedstawiciel-

stwo albo przez pełnomocnika lub komisanta, a wręczony bądź w Polsce, bądź zagranicą osobie, w Polsce zamieszkałej — podlega opłacie w wysokości 2% od sumy wynagrodzenia za przewóz statkiem, jako też ewentualnie za inne jeszcze usługi, do których przedsiębiorca okrętowy się zobowiązuje (przewóz koleją żelazną, żywienie podróżnego i t. p.).

Do uiszczenia opłaty są obowiązani solidarnie: przedsiębiorca okrętowy i jego pełnomocnik lub komisant. Opłatę należy uiścić gotówką, bez wymiaru urzędowego (art. 25).

Nie podlegają opłacie bilety, uprawniające do jazdy statkami żeglugi przybrzeżnej.

Art. 93. List przewozowy lub inny tego rodzaju dokument, sporządzony przez wysyłającego, a wręczony przewoźnikowi (przedsiębiorcy przewozowemu), podlega opłacie stemplowej:

a) w wysokości 1 zł. od każdego arkusza, o ile chodzi o przesyłki kolejowe co najmniej półwagonowe;

b) w wysokości 10 gr. od każdego arkusza, o ile chodzi o wszelkie inne przesyłki zarówno kolejowe jak i niekolejowe.

W razie niewystawienia dokumentu, wymienionego w ustępie pierwszym, takiej samej opłacie podlega pismo, którem przewoźnik stwierdza, że otrzymał rzecz do przewozu (dowód ładunkowy, recepis, kwit bagażowy i t. p.).

Dokument przewozowy, sporządzony zagranicą, podlega opłacie, jeżeli odbiór przesyłki następuje w Polsce.

Wolne są od opłaty dokumenty przewozowe, o ile chodzi o przesyłki pocztowe i o abonamentowe przesyłki mleka.

Art. 94. Jeżeli miejsce nadania rzeczy do przewozu i miejsce jej odbioru leżą na obszarze Polski, to do uiszczenia opłaty są obowiązani solidarnie wysyłający i odbiorca; opłata ma być uiszczona przed odebraniem przesyłki. Przy wysyłce rzeczy zagranicę opłatę ma uiścić wysyłający przed wręczeniem listu przewozowego przewoźnikowi, względnie przed otrzymaniem dokumentu, wystawionego przez przewoźnika. Opłatę od dokumentu przewozowego, wystawionego zagranicą, ma uiścić odbiorca przed odebraniem przesyłki.

W każdym wypadku do uiszczenia opłaty — solidarnie z osobami, wymienionemi w ustępie poprzednim — jest obowiązany przewoźnik, który może uzależnić przyjęcie rzeczy do przewozu lub jej wydanie od uprzedniego uiszczenia opłaty.

Rozporządzenie może unormować sposób uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych oraz postanowić, że opłatę ma uiścić przewoźnik gotówką bez urzędowego wymiaru (art. 25); w takim razie wysyłający i odbiorca nie są — wobec Skarbu Państwa — obowiązani do uiszczenia opłaty. Przewoźnik może w tym wypadku uzależnić przyjęcie lub wydanie przesyłki od uiszczenia opłaty do jego rąk.

Rozdział siedemnasty.

Pisma, stwierdzające umowę składu.

Art. 95. Pismo, stwierdzające umowę o przyjęcie na skład rzeczy ruchomych przez osobę, trudniącą się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych (świadectwo depozytowe, składowy dowód posiadania i t. p.) podlega opłacie:

a) w wysokości 0,02% od nominalnej wartości papierów wartościowych, przyjętych na przechowanie;

b) w wysokości 50 gr. w razie przyjęcia na przechowanie innych rzeczy ruchomych, gdy ich wartość nie przewyższa 1,000 zł. i w wysokości 1 zł., gdy wartość rzeczy jest wyższa.

Pisma, wyżej wymienione, wystawione przez Bank Polski, są wolne od opłaty.

Rozdział osiemnasty.

Ubezpieczenia i umowy o rentę dożywotnią.

Art. 96. Wpłaty, przyjęte przez zakłady ubezpieczeń (art. 98) z tytułu stosunków ubezpieczeniowych, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 2%; wypłaty zaś dokonane przez te zakłady i z tegoż tytułu, podlegają opłacie w wysokości 1%.

Za podstawę wymiaru przyjmuje się roczną sumę wpłat, względnie wypłat.

Do wpłat zalicza się wszelkie świadczenia, które zakład ubezpieczeń otrzymał w ciągu roku operacyjnego od ubezpieczających.

Z ogólnej kwoty wpłat potrąca się jednakże:

a) sumy, zwrócone wskutek niedojścia do skutku ubezpieczeń albo wskutek rozwiązania lub zmiany stosunku ubezpieczeniowego (stornowania całkowitego lub częściowego);

b) kwoty wypłacone członkom zakładu ubezpieczeń wzajemnych (nieakcyjnego) tytułem udziału w zysku (bonusu);

c) kwoty, wpłacone przez ubezpieczających na pokrycie danin publicznych, obciążających zakład ubezpieczeń, w szczególności też składek na rzecz straży ogniowych;

d) zapłacone przez ubezpieczających odsetki za zwłokę lub za rozłożenie składek na raty, kary umowne oraz koszty ustalenia szkód i postępowania przed sądem rozjemczym.

Do wypłat zalicza się wszelkie wydatkowania w ciągu roku operacyjnego z tytułu stosunków ubezpieczeniowych, z wyjątkiem kwot, wymienionych w punktach a), b) ustępu poprzedniego.

Jeżeli wpłaty dokonywa się przez oddanie zakładowi ubezpieczeń nieruchomości na własność, to opłatę stemplową uiszcza się według przepisów rozdziału dziesiątego.

Opłatom stemplowym, przewidzianym w artykule niniejszym, podlegają wypłaty i wpłaty niezależnie od tego, czy są, czy nie są stwierdzone pismem.

Art. 97. Wpłaty i wypłaty, wymienione w art. 96, są wolne od opłaty stemplowej, jeżeli są dokonywane z tytułu:

1) ubezpieczenia przymusowego lub nawet dobrowolnego, zawartego z instytucją ubezpieczeń przymusowych, powołaną do życia przez ustawę. Podlegają jednak opłacie wpłaty i wypłaty w zakresie wszelkich, czy to przymusowych czy dobrowolnych ubezpieczeń (od ognia, gradu, ubezpieczeń transportowych i t. d.), zawieranych z zakładami ubezpieczeń przymusowych od ognia, oraz w zakresie ubezpieczeń, przewidzianych w §§ 843, 1029 i 1198 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 509);

2) takiego ubezpieczenia dobrowolnego, które zwalnia od ubezpieczenia przymusowego;

3) umowy między pracodawcą a pracownikiem, zapewniającej pracownikowi lub jego rodzinie emeryturę, pensję wdowią lub sierocą;

4) umowy między pracodawcą lub pracownikiem a osobą trzecią, która zapewnia pracownikowi lub jego rodzinie emeryturę, pensję wdowią, lub sierocą, jeżeli umowa taka stanowi wykonanie obowiązku, przewidzianego w kontrakcie służbowym;

5) ubezpieczenia w „zarejestrowanej kasie zapomogowej" (ustawa austrjacka z dnia 16 lipca 1892 r. Dz. P. P. Nr. 202), w „kasie majsterskiej" (§ 115-b i nast. austrjackiej ustawy przemysłowej Dz. P. P. Nr. 199 z 1907 r.), albo w kasie zapomogowej, zorganizowanej przez cech lub związek cechów (§§ 81-b lub 104-i niemieckiej ustawy przemysłowej);

6) reasekuracji;

7) ubezpieczenia, zawartego poza granicami Polski przez zagraniczny oddział polskiego zakładu ubezpieczeń.

Art. 98. Za zakłady ubezpieczeń w rozumieniu art. 96—100 uważa się:

1) przedsiębiorstwa, mające siedzibę lub przedstawicielstwo w Polsce, a prowadzące czynności ubezpieczeniowe jako zajęcie główne lub nawet uboczne;

2) zrzeszenia, obowiązane do wypłacania członkom, względnie ich rodzinom, emerytur lub zapomóg na wypadek niezdolności do pracy, starości lub śmierci albo zapomóg posagowych, w szczególności — na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki — wspólny zakład zaopatrzenia (§ 1287 powołanego kodeksu);

3) zrzeszenia, oparte na wzajemnem zobowiązaniu się członków do ponoszenia wspólnie pewnych określonych strat, dotykających poszczególnych członków.

Art. 99. Wpłaty, względnie wypłaty, przewidziane w art. 96, podlegają opłacie stemplowej nietylko wówczas, gdy są uiszczane kasowo, ale także w tych wypadkach, gdy są uiszczane rachunkowo (przez potrącenie). Jeżeli jednak przy zawarciu nowej umowy ubezpieczenia rozwiązuje się stosunek ubezpieczeniowy, poprzednio istniejący, a uiszczone składki (rezerwę premjową) zalicza się na poczet należności, wynikającej z nowej umowy, to tego rodzaju wpłaty przez zaliczenie nie podlegają opłacie stemplowej.

Wpłaty i wypłaty, dokonywane w walucie zagranicznej, powinny być zapisane do ksiąg zakładu ubezpieczeń w tejże walucie, z przeliczeniem co miesiąc na walutę polską — według najniższego kursu giełdy warszawskiej w ostatnim dniu miesiąca, a w braku notowania w tym dniu — według kursu, ostatnio notowanego.

Minister Skarbu może zezwolić, aby za podstawę do obliczenia opłaty zamiast rachunku kasy (wpłat i wypłat zrealizowanych) były przyjmowane rachunki wierzycieli i dłużników (wpłat i wypłat należnych).

Art. 100. Obowiązek uiszczenia opłat, przewidzianych w art. 96—99, ciąży na zakładzie ubezpieczeń, który może żądać od ubezpieczającego, względnie od uposażonego, zwrotu uiszczonej opłaty albo wpłacenia zgóry zakładowi odpowiedniej kwoty.

Przypadające opłaty uiszcza się gotówką bez wymiaru urzędowego (art. 25), a mianowicie:

a) tytułem zaliczki za każdy miesiąc: w ciągu pierwszego tygodnia miesiąca następnego — jedną dwunastą część całkowitej należności za poprzedni rok operacyjny;

b) resztę należności za każdy rok operacyjny: w ciągu tygodnia po zatwierdzeniu rachunków rocznych.

Nowopowstałe zakłady ubezpieczeń od czasu zatwierdzenia pierwszego zamknięcia rachunków obliczają zaliczki według faktycznych obrotów miesięcznych.

Art. 101. Pismo, stwierdzające umowę ubezpieczenia, zawartą z zagranicznym zakładem ubezpieczeń, nie mającym zezwolenia na działalność w Polsce, podlega opłacie w wysokości 2% od sumy ubezpieczenia — jeżeli tyczy się przedmiotu, znajdującego się w Polsce, albo jeżeli ubezpieczający ma mieszkanie lub siedzibę w Polsce.

Pismo, stwierdzające umowę o rentę dożywotnią, podlega opłacie w wysokości 2% od wartości tej rzeczy, którą otrzymuje osoba, zobowiązująca się do płacenia renty.

Jeżeli jednak wzamian za rentę daje się na własność nieruchomość (art. 12), znajdującą się w Polsce, to opłatę uiszcza się według przepisów rozdziału dziesiątego, choćby była niższa od wskazanej w ustępie poprzedzającym. Jeżeli oprócz dania nieruchomości umówione zostało inne jeszcze wynagrodzenie, to od wartości tego dodatkowego wynagrodzenia należy nadto uiścić opłatę, w ustępie drugim przewidzianą.

Gdy do płacenia renty dożywotniej zobowiązuje się zakład ubezpieczeń, wymieniony w art. 98, to zamiast artykułu niniejszego stosuje się art. 96—100.

Rozdział dziewiętnasty.

Spółki i inne zrzeszenia.

Art. 102. Opłacie stemplowej w wysokości 2% podlegają:

a) pismo, stwierdzające umowę o zawiązanie spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej, mającej siedzibę w Polsce;

b) uchwała o powiększeniu kapitału zakładowego spółek tego rodzaju — bądź drogą emisji nowych akcyj, bądź drogą zwiększenia wkładów spólników osobiście odpowiedzialnych (firmowych) w spółce komandytowo-akcyjnej, bądź drogą dopłat innego rodzaju.

Za podstawę wymiaru opłaty bierze się: przy zawiązaniu spółki kapitał zakładowy, t. j. wartość nominalną wszystkich akcyj, z doliczeniem sum, które pierwsi nabywcy akcyj, wydanych za gotówkę, wpłacają ponad wartość nominalną, względnie z doliczeniem czystej wartości wkładów spólników osobiście odpowiedzialnych (firmowych) oraz dopłat innego rodzaju.

Przy powiększeniu kapitału za podstawę wymiaru bierze się wartość nowych akcyj, względnie też wartość nowych wkładów spólników osobiście odpowiedzialnych, obliczone w sposób, wyżej wskazany, oraz wartość dopłat innego rodzaju.

Opłatę stemplową od pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki akcyjnej lub komandyto-

wo-akcyjnej, uiszcza się według zasad ogólnych (art. 24, punkt b; art. 27, 28, 30 punkt 3), a na obszarze obowiązywania kodeksu cywilnego austrjackiego: jedynie gotówką na podstawie wymiaru, dokonanego przez urząd skarbowy (art. 24, punkt b); w razie nieuiszczenia należnej opłaty w przepisanym terminie obowiązana jest do uiszczenia tylko spółka, a nie spólnicy. Opłatę od uchwały o powiększeniu kapitału zakładowego winna uiścić spółka gotówką na podstawie wymiaru, dokonanego przez urząd skarbowy (art. 24, punkt b) w ciągu miesiąca od dnia, rozpoczynającego okres, wyznaczony do przyjmowania wpłat. Jeżeli powiększenie kapitału zakładowego nie doszło do skutku, izba skarbowa zarządzi zwrot opłaty; stosuje się przytem art. 49.

Zapisanie powiększenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego może nastąpić dopiero po przedstawieniu zaświadczenia urzędu skarbowego o uiszczeniu opłaty albo zezwolenia na odroczenie terminu płatności (art. 177).

Art. 103. Opłacie stemplowej w wysokosci 2% podlegają wpłaty na udziały, dokonane przez członków spółdzielni (ustawa z dnia 29 października 1920 roku Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733), bez względu na to, czy zostały stwierdzone pokwitowaniem, czy przyjęte bez pokwitowania.

Opłatę ma uiścić spółdzielnia gotówką bez wymiaru urzędowego (art. 25) od ogólnej sumy wpłat, dokonanych w ciągu roku obrachunkowego. Za wpłaty uważa się też sumy, przypadające członkowi z tytułu udziału zysków, a zaliczone na poczet jego udziałów. Opłata winna być uiszczona w ciągu dwóch miesięcy po zatwierdzeniu sprawozdania rocznego przez walne zgromadzenie lub przez zebranie przedstawicieli, a jeżeli one się nie odbyły w przepisanym terminie, to w ciągu dwóch miesięcy po upływie terminu statutowego.

Wolne są od opłaty stemplowej wpłaty na udziały w tych spółdzielniach, które według swych statutów mogą zawierać umowy, wchodzące w zakres ich podstawowej działalności, tylko ze swymi członkami, albo nawet nie z członkami, jeżeli nadpłaty i zwroty, przypadające na osoby, nie będące członkami, są przelewane w całości do funduszu zasobowego lub do innych funduszów, nie podlegających podziałowi między członków. Nie uchyla uwolnienia od opłaty: a) zawieranie umów z osobami, które nie są członkami, jeżeli bez tych umów nie dałyby się spełnić podstawowe zadania spółdzielni; b) wykonywanie przez spółdzielnię takich czynności, w których ona występuje w charakterze pełnomocnika innej osoby.

Uwolnieoie od opłaty, przewidziane w ustępie poprzednim, ustaje z dniem zarejestrowania zmiany statutu, na skutek której spółdzielnia traci warunki uwolnienia, jak również z dniem rozpoczęcia czynności, przekraczających zakres, wyżej przewidziany.

Art. 104. Minister Skarbu może na wniosek związku rewizyjnego zezwolić, aby spółdzielnie, należące do związku, uiszczały opłaty, przewidziane w art. 103, za pośrednictwem tegoż związku; zezwolenie jednak może być każdego czasu odwołane.

Minister Skarbu określi terminy uiszczania opłat przez związek rewizyjny, sposób sprawdzania prawidłowości obliczeń oraz odpowiedzialność związku i poszczególnych spółdzielni związkowych za nieuiszczenie opłat.

Sądy są obowiązane przesyłać izbom skarbowym, właściwym według siedziby spółdzielni, odpisy wyroków, orzekających kary za przekroczenia przepisów ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733).

Art. 105. Pisma, stwierdzające umowę o zawiązanie spółki, niewymienionej w poprzednich artykułach niniejszego rozdziału lub o powiększenie kapitału zakładowego takiej spółki, podlegają opłacie w wysokości 2% od sumy kapitału zakładowego, względnie od sumy, o którą kapitał ten się powiększa.

Do pism wyżej wymienionych zalicza się też: protokół ogólnego zebrania spólników, zapisanie do księgi uchwał tudzież podanie o wpis umowy lub uchwały do rejestru handlowego.

Zapisanie zawiązania spółki lub powiększenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego może nastąpić tylko w razie dostarczenia sądowi dowodu uiszczenia opłaty stemplowej w kwocie, ustalonej drogą wymiaru urzędowego (art. 17), albo zaświadczenia urzędu skarbowego z uiszczenia należnej opłaty albo zezwolenia na odroczenie terminu płatności (art. 177).

Pismo, stwierdzające umowę o przedłużenie pierwotnego terminu trwania spółki, jest wolne od opłaty, o ile przy zawiązaniu spółki oraz przy powiększeniach kapitału zakładowego uiszczono opłatę, przewidzianą w niniejszym artykule.

Do uiszczenia opłat, przewidzianych w niniejszym artykule, jest obowiązana spółka solidarnie z osobami, tworzącemi zarząd spółki w dniu, w którym opłatę należy uiścić.

Art. 106. Pismo, stwierdzające umowę o wniesienie nieruchomości (art. 12), znajdującej się w Polsce, tytułem wkładu rzeczowego do spółki, wymienionej w art. 102 lub 105, podlega opłacie w wysokości 2% od wartości nieruchomości. W razie wniesienia tytułem wkładu rzeczowego prawa wydobywania ciał kopalnych w Polsce (art. 64, punkt 1), opłata od pisma, stwierdzającego wniesienie, wynosi 1%, w razie zaś wniesienia prawa do części ciał kopalnych, w Polsce wydobywanych (art. 64, punkt 3) — 0,5% od wartosci wniesionego prawa.

Opłaty powyższe należy uiścić niezależnie od opłat, przewidzianych w art. 102 i 105.

Art. 107. Od pisma, stwierdzającego umowę lub uchwałę o przekształceniu spółki, już istniejącej, na spółkę innego rodzaju, ma spółka uiścić opłatę, stanowiącą połowę opłat, obliczonych według art. 102—106; tyczy się to w szczególności przekształcenia drogą likwidacji spółki dotychczasowej i wniesienia jej majątku tytułem wkładu rzeczowego do spółki nowoutworzonej. Przekształcenie gwarectwa dawnego typu na gwarectwo nowego typu (art. 235-a powszechnej ustawy górniczej pruskiej) nie podlega opłacie.

Jeżeli przy przekształceniu (ustęp pierwszy niniejszego artykułu) zostają wniesione do spółki nowej — prócz majątku spółki dotychczasowej — inne jeszcze wkłady (gotówkowe lub rzeczowe), to do tych wkładów stosuje się ogólne postanowienia artykułów 102—106.

Pismo, stwierdzające powiększenie kapitału spółki (art. 102, punkt b) lub art. 105), spowodowane przejęciem majątku jednej lub kilku już istniejących spółek (fuzją), podlega opłacie w wysokości połowy opłat, obliczonych według art. 102 względnie 105 oraz 106.

W razie utworzenia nowej spółki celem przejęcia majątków spółek, już istniejących, wymierza się opłatę (art. 102, punkt a), względnie art. 105, oraz art. 106) od tej części kapitału, której użyto do przejęcia, w takiej kwocie, jakaby się należała w myśl ustępu trzeciego artykułu niniejszego od przejęcia przez spółkę, posiadającą kapitał największy.

Ustępy drugi i trzeci art. 105 stosuje się również do przypadków, wymienionych w poprzednich ustępach niniejszego artykułu.

W razie połączenia spółdzielni na mocy ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. o łączeniu się spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 265) nie będzie pobrana opłata ani od tej części kapitału, której użyto do przejęcia, ani z powodu przeniesienia majątku spółdzielni przejętej na spółdzielnię przejmującą.

Art. 108. Art. 105—107 stosuje się nietylko do spółek, lecz i do innych zrzeszeń, których członkowie dzielą się osiągniętym zyskiem.

Przystąpienie w charakterze członka do Centralnej Kasy Spółek Rolniczych (Dz. P. P. P. Nr. 15 poz. 212 i 213 z 1919 r.) nie podlega opłacie.

Art. 109. Spółki oraz inne zrzeszenia (art. 108), mające siedzibę zagranicą, winny przed rozpoczęciem działalności w Polsce, jako też przed każdem faktycznem powiększeniem kapitału, przeznaczonego do owej działalności, uiścić opłatę w wysokości, przewidzianej w art. 102, względnie 105, dla spółek i zrzeszeń polskich. Za podstawę wymiaru bierze się kapitał, przeznaczony do działalności w Polsce, względnie każdorazowe powiększenie tegoż kapitału.

Opłatę ewentualnie podwyżkę (art. 42) wymierza Minister Skarbu, któremu spółka (zrzeszenie) ma dostarczyć danych, niezbędnych do obliczenia opłaty; od tego wymiaru niema środka odwoławczego w administracyjnym toku instancyj.

O ile do rozpoczęcia działalności lub powiększenia kapitału wymagane jest zezwolenie rządu, uzależnia się ogłoszenie zezwolenia od uiszczenia opłaty.

W razie nieuiszczenia opłaty w przepisanym terminie, lub uiszczenia tylko w części, są obowiązane do uiszczenia opłaty i podwyżki solidarnie ze spółką (zrzeszeniem): osoby, stanowiące jej przedstawicielstwo, przewidziane w przepisach prawnych polskich, a w braku takiego przedstawicielstwa osoby, które przy rozpoczęciu działalności lub powiększeniu kapitału sprawują w imieniu spółki (zrzeszenia) czynności, należące do jej zakresu działania.

Art. 110. Papiery obiegowe, stanowiące dowód uczestnictwa w spółce akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (akcje, świadectwa tymczasowe i t. p.), wypuszczone zagranicą, a przeniesione do Polski, podlegają opłacie w wysokości 2% od wartości nominalnej, niezależnie od tego, czy należność za nie została wpłacona całkowicie, czy częściowo.

Kwota, uiszczona tytułem opłaty od świadectwa tymczasowego, podlega zaliczeniu na opłatę, należną od właściwego papieru obiegowego.

Opłatę uiszcza się od każdego odcinka raz jeden — przez urzędowe skasowanie znaczków stemplowych (art. 23, punkt b) lub wniesienie opłaty w gotówce według obliczenia urzędu skarbowego (art. 24, punkt b). Opłatę ma uiścić posiadacz papieru w ciągu trzech tygodni po otrzymaniu papieru; jeżeli jednak wręcza go przedsiębiorstwu bankierskiemu przed upływem trzech tygodni, to ma uiścić przed wręczeniem.

Rozdział dwudziesty.

Pełnomocnictwa.

Art. 111. Opłacie stemplowej w zasadniczej wysokości 3 zł. podlega:

1) pismo, stwierdzające umowę pełnomocnictwa, podpisane przez obie strony;

2) pełnomocnictwo, podpisane tylko przez mocodawcę bądź sprządzone lub uwierzytelnione sądownie albo notarjalnie, bądź wręczone pełnomocnikowi lub osobie trzeciej (w szczególności też sądowi lub innemu urzędowi publicznemu), wobec której pełnomocnik ma zastępować mocodawcę;

3) protokół, stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, spisany na skutek oświadczenia mocodawcy przez sąd lub inny urząd publiczny, wobec którego pełnomocnik ma zastępować mocodawcę.

Pełnomocnictwo (punkty 1, 2 i 3), upoważniające do zastępstwa w sprawie, należącej w pierwszej instancji do sądu powiatowego (pokoju), albo sądu przemysłowego lub kupieckiego lub urzędu rozjemczego do spraw najmu, jak również pełnomocnictwo do odbioru sumy pieniężnej, przewyższającej 500 zł. — podlegają opłacie w wysokości 1 zł.

Opłatom powyższym podlega każdy egzemplarz pełnomocnictwa oraz każdy odpis, zaświadczony bądź urzędownie, bądź przez mocodawcę lub przez pełnomocnika.

Odpisy pełnomocnictw, składane w postępowaniu, należącem w pierwszej instancji do sądu powiatowego (pokoju), albo do sądu przemysłowego lub kupieckiego lub urzędu rozjemczego do spraw najmu, podlegają — bez względu na swą treść — opłacie w wysokości 1 zł.

Do uiszczenia opłaty jest obowiązany mocodawca; pełnomocnik zaś — solidarnie z mocodawcą — jeżeli pełnomocnictwo przyjął.

Skasowanie znaczków stemplowych na pełnomocnictwie może nastąpić nietylko przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu (art 23), lecz także przez przepisanie datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą mocodawcy albo pełnomocnika.

Pełnomocnictwo, udzielone w jednem piśmie, dotyczącem jednej sprawy przez dwie lub więcej osób, albo dwu lub więcej upełnomocnionym, uważa się za jedno pełnomocnictwo.

Art. 112. Wolne są od opłaty stemplowej:

1) pełnomocnictwo, udzielone przez pełnomocnika dalszemu pełnomocnikowi (substytucja);

2) pełnomocnictwo, upoważniające do działania w sprawie sądowo-karnej lub w postępowaniu, przewidzianem w przepisach karnych administracyjnych lub karnych skarbowych;

3) pełnomocnictwa, udzielone przez Skarb Rzeczypospolitej, przez Bank Polski lub przez osoby, wymienione w art. 16;

4) pełnomocnictwo, upoważniające do uczestnictwa w walnemu zebraniu akcjonarjuszów Banku Polskiego;

5) pełnomocnictwa, składane komisjom rozjemczym dla załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami;

6) pełnomocnictwo, udzielone pracowniczemu związkowi zawodowemu lub jego funkcjonarjuszom (dekret z dnia 8 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 15 poz. 209), albo przez taki związek, a upoważniające do zastępowania członków związku wobec sądów;

7) odpisy pełnomocnictw (art. 111, ustęp trzeci), załączone do skargi sądowej, o ile są przeznaczone dla pozwanych;

8) pełnomocnictwa oraz odpisy pełnomocnictw (art. 111, ustęp trzeci), składane w postępowaniu, należącem w pierwszej instancji do sądów powiatowych (pokoju), albo sądów przemysłowych lub kupieckich, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 100 złotych;

9) pełnomocnictwo, uprawniające do zastępstwa w postępowaniu sądowem, jeżeli mocodawcy służy w tem postępowaniu prawo ubogich;

10) upoważnienie do odbioru sumy pieniężnej, nie przewyższającej 500 zł., lub do odbioru rzeczy ruchomej innego rodzaju, bez względu na jej wartość, jak również — bez względu na kwotę — upoważnienie do odbioru sum, wypłacanych z tytułu stosunku służbowego, albo wkładki w Pocztowej Kasie Oszczędności;

11) pełnomocnictwa pocztowe.

Art. 113. Jeżeli pełnomocnictwo zawiera zarazem umowę o wynagrodzenie pełnomocnika, to opłatę należy uiścić stosownie do przepisów o opłatach od umów o świadczenie usług (rozdział szesnasty), jeżeli opłata w myśl rozdziału niniejszego nie jest wyższa.

Rozdział dwudziesty pierwszy.

Obligi.

Art. 114. Opłacie stemplowej w zasadniczej wysokości 0,5% od sumy zobowiązania podlegają obligacje (listy zastawne, obligacje fundowane, obligacje spółek akcyjnych i t. p.) i inne pisma, stwierdzające przyjęcie nowego lub uznanie dawnego długu (obligi, skrypty dłużne, rewersy), o ile nie są wymienione w innych artykułach części drugiej niniejszej ustawy.

Opłatę od obligacyj, wypuszczonych w Polsce, obowiązana jest uiścić instytucja emitująca gotówką bez urzędowego wymiaru (art. 25) — przed wręczeniem obligacyj pierwszemu nabywcy, względnie przed wypłaceniem ceny kupna w tym wypadku, gdy instytucja kredytowa, udzieliwszy pożyczki we własnych obligacjach, kupuje te obligacje od dłużnika bezpośrednio po ich wydaniu.

Opłatę w wysokości 0,5% od obligacyj, wypuszczonych zagranicą, uiszcza się według zasad, przewidzianych co do akcyj zagranicznych w art. 110.

Do uiszczenia opłaty od obligów, niewymienionych w ustępie drugim i trzecim, są obowiązani solidarnie wierzyciel i dłużnik.

Art. 115. Opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania podlegają obligi, stwierdzające udzielenie pożyczki pod zastaw towarów osobie, wykonywającej sprzedaż towarów tegoż rodzaju i z tego powodu podlegającej podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionej od tego podatku.

W innych przypadkach oblig, stwierdzający otrzymanie pożyczki pod zastaw przedmiotów ruchomych, podlega zasadniczo opłacie w wysokości 0,5% od sumy zobowiązania; w razie zastawienia papieru wartościowego opłata nie może przewyższać kwoty, obliczonej według wartości zastawionego papieru (art. 8) i według stopy, którą w myśl rozdziału trzynastego należałoby zastosować, gdyby dłużnik sprzedał ów papier wierzycielowi.

Obligi na zlecenie, wymienione w art. 301 kodeksu handlowego austrjackiego i § 363 kodeksu handlowego niemieckiego jak również pierwszy indos na składowym dowodzie zastawniczym (warrancie), podlegają opłacie stemplowej według zasad, przewidzianych dla opłat od weksli w rozdziale dwudziestym drugim.

Art. 116. Opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania podlegają pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od gminnej kasy pożyczkowo-oszczędnościowej lub od instytucji drobnego kredytu. Za instytucję taką uważa się spółdzielnię, należącą do związku rewizyjnego (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733), której podstawowem zadaniem statutowem jest udzielanie członkom pożyczek oraz przyjmowanie wkładów pieniężnych, dopóki wysokość kredytu, jaki może być udzielony jednemu członkowi (art. 46, punkt 2 powołanej ustawy) nie przewyższa kwoty, którą określi rozporządzenie.

Minister skarbu może na wniosek związku rewizyjnego zezwolić, aby spółdzielnie, należące do związku i mogące udzielać pożyczek tylko swym członkom, uiszczały opłaty (w wysokości 0,5% lub 0,3%) gotówką za pośrednictwem związku rewizyjnego. Do opłat, w ten sposób uiszczanych, stosuje się przepisy art. 104 o opłatach stemplowych od wpłat na udziały.

Minister Skarbu może zezwolić, aby spółdzielnie kasowały znaczki stemplowe na obligach przez przepisanie datą skasowania oraz odciskiem swej pieczęci.

Art. 117. Pismo, stwierdzające udzielenie poręczenia (porękę), podlega opłacie w kwocie 3 zł.

Wolne są od opłaty: poręka wekslowa i poręka na czeku; poręka przy pożyczce, udzielonej przez spółdzielnię członkowi; poręka za zobowiązanie, stwierdzone obligiem, który ustawa niniejsza (art. 120) zwalnia od opłaty stemplowej.

Art. 118. Pisma, stwierdzające przyjęcie pieniędzy na oprocentowanie przez przedsiębiorstwa, trudniące się czynnościami bankierskiemi, jako to: wpisy w książeczkach wkładkowych, dowody przyjęcia wkładu na rachunek bieżący, asygnaty kasowe i t. p., podlegają opłacie 20 gr. Opłatę winien uiścić wystawca — przed wydaniem pisma odbiorcy — zapomocą znaczków stemplowych, które należy skasować przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą kasującego.

Wolne są od opłaty:

a) pisma, stwierdzające przyjęcie kwoty, nie przewyższającej 100 zł., jako też

b) bez względu na wysokość kwoty — pisma, wystawione przez: Podztową Kasę Oszczędności, Bank Polski, Centralną Kasę Spółek Rolniczych, gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe oraz spółdzielnie, należące do związku rewizyjnego (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733).

Art. 119. Wyciąg z rachunku bieżącego (konto-korentowego), stwierdzający saldo debetowe, względnie kredytowe, wydany przez przedsiębiorstwo, trudniące się czynnościami bankierskiemi oraz takiż wyciąg, wydany przez przemysłowca lub kupca innemu przemysłowcowi lub kupcowi, podlega opłacie 20 gr. od arkusza.

Opłatę ma uiścić wystawca — przed doręczeniem wyciągu odbiorcy — zapomocą papieru stemplowego lub znaczków stemplowych, które należy skasować w sposób, podany w art. 118. Wyciągi z rachunku bieżącego, sporządzone przez Bank Polski, są wolne od opłaty.

Uznanie prawidłowości salda przez odbiorcę wyciągu nie podlega opłacie.

Art. 120. Wolne są od opłaty stemplowej:

1) obligacje oraz innego rodzaju oblig: Skarbu Rzeczypospolitej, polskich państwowych zakładów i przedsiębiorstw, będących odrębnemi osobami prawnemi, związków komunalnych i innych związków przymusowych, Banku Polskiego, oraz fundacyj, zakładów i zrzeszeń, wymienionych w art. 16;

2) obligacje (art. 114), wydane tytułem pożyczki osobom, wymienionym w punkcie 1 niniejszego artykułu, przez instytucję emitującą;

3) obligi, stwierdzające otrzymanie pożyczki w listach zastawnych lub obligacjach fundowanych, od instytucji emitującej te listy lub obligacje;

4) obligacje oraz innego rodzaju obligi, tyczące się pomocy kredytowej, przewidzianej w ustawach: o scaleniu gruntów, o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne, o wykonaniu reformy rolnej, o nadaniu ziemi żołnierzom wojska polskiego, o rozbudowie miast, o pomocy państwowej na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych;

5) listy zastawne Państwowego Banku Rolnego;

6) obligi studentów, stwierdzające otrzymanie pożyczki, przewidzianej w art. 6 ustawy z dnia 30-go października 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 942);

7) kupony, załączone do papierów wartościowych.

Minister Skarbu może zwolnić od opłat obligi, stwierdzające otrzymanie pożyczek, udzielanych przez zakłady zastawnicze, na zysk nieobliczone, pod zastaw przedmiotów już używanych.

Art. 121. Obligacje oraz innego rodzaju obligi, stwierdzające zaciągnięcie nowej pożyczki na umorzenie poprzedniej wierzytelności tego samego wierzyciela (konwersja), są wolne od opłaty, jeżeli poprzednia wierzytelność była stwierdzona pismem, od którego należną opłatę uiszczono i jeżeli kwota nowej pożyczki nie przewyższa kwoty wierzytelności poprzedniej według stanu z dnia zaciągnięcia nowej pożyczki.

Jeżeli kwota nowej pożyczki przewyższa kwotę poprzedniej wierzytelności, to należy uiścić opłatę od nadwyżki.

Zasady powyższe stosuje się również: 1) do pisma, stwierdzającego umowę o uiszczenie długu pieniężnego w innej walucie; 2) do obligacyj, wydanych przez wierzyciela dłużnikowi tytułem pożyczki, wymienionej w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Rozdział dwudziesty drugi.

Weksle.

Art. 122. Weksle, wystawione w Polsce, podlegają opłacie:

a) w wysokości 20 gr. przy sumie wekslowej do 50 zł.;

b) w wysokości 30 gr. od każdych pełnych lub zaczętych stu złotych sumy wekslowej, przewyższającej 50 zł., a nie przewyższającej tysiąca złotych;

c) w wysokości 3 zł. od każdego pełnego lub zaczętego tysiąca złotych sumy wekslowej, przewyższającej tysiąc złotych.

Przepis powyższy tyczy się również pism, zawierających prócz nazwy „weksel" jedynie podpis wystawcy lub akceptanta albo indos. Jeżeli w piśmie takiem albo w piśmie, posiadającem jeszcze inne cechy wekslu, lecz nie wymieniającem sumy wekslowej, wpisano następnie sumę wyższą od tej, która odpowiada uiszczonej opłacie, to zostanie wymierzona podwyżka stemplowa (art. 42 oraz art. 125, ustęp ostatni); podwyżka nie zostanie wymierzona, jeżeli we właściwym terminie (art. 123) uiszczono tytułem opłaty stemplowej 30 zł. (lub więcej), a przed wpisaniem sumy wekslowej dopłacono (art. 124) kwotę, jaka jest potrzebna celem uzupełnienia opłaty do wysokości, odpowiadającej sumie wekslowej.

Opłacie według zasad powyższych podlega również każdy wtóropis wekslu; takiej samej opłacie podlega każdy odpis wekslu, zaopatrzony bądź w indos, bądź w porękę wekslową. Nie podlega jednak opłacie wtóropis, na którego stronie przedniej zaznaczono, że został sporządzony celem przesłania do przyjęcia, a którego stronę odwrotną przekreślono.

Wolny jest od opłaty weksel własny nie na zlecenie, wystawiony w granicach kredytu budowlanego, przewidzianego w punkcie 1 art. 12 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 346).

Weksel, wystawiony zagranicą, podlega opłacie według zasad, podanych w poprzednich ustępach niniejszego artykułu, gdy zachodzi którykolwiek z warunków następujących:

1) gdy miejsce płatności lub miejsce, wymienione obok nazwiska trasata, znajduje się w Polsce;

2) gdy weksel opiewa na walutę polską;

3) gdy w Polsce następuje zapłata całkowita lub częściowa;

4) gdy przed sąd polski wytoczono skargę o pretensję z wekslu.

Art. 123. Opłatę od wekslu, wystawionego w Polsce, należy uiścić przed umieszczeniem pierwszego podpisu; o ile jednak chodzi o weksel trasowany, płatny na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz, opłata winna być uiszczona przed przyjęciem lub przed umieszczeniem pierwszego indosu.

Opłatę od wekslu, wystawionego zagranicą, należy w przypadkach, wymienionych w punktach 1 i 2 art. 122, uiścić w ciągu tygodnia od dnia wprowadzenia wekslu do Polski przez osobę, obowiązaną do uiszczenia opłaty (art. 125), względnie od dnia otrzymania przez osobę taką wekslu, nadesłanego z zagranicy; jeżeli jednak przed upływem tego czasu nastąpi na obszarze Polski przyjęcie, umieszczenie indosu, wypełnienie indosu in blanco lub wręczenie wekslu, zaopatrzonego w indos in blanco, innej osobie, to opłatę należy uiścić przed dokonaniem pierwszej takiej czynności.

W przypadkach, przewidzianych w punktach 3 i 4 art. 122, należy uiścić opłatę przed przyjęciem załaty, względnie przed wytoczeniem skargi.

Art. 124. Opłatę od wekslu uiszcza się zasadniczo przez napisanie go na urzędowym blankiecie wekslowym. Jeżeli nie użyto blankietu urzędowego albo gdy chodzi o uzupełnienie blankietu urzędowego niedostatecznej wartości, uiszcza się opłatę przez skasowanie znaczków stemplowych lub gotówką na podstawie wymiaru, dokonanego przez urząd skarbowy (art. 24, punkt b). Skasowania znaczków dokonywają urzędy skarbowe (art. 23, punkt b); poza przypadkami dopłaty, przewidzianej w ustępie drugim art. 122, mogą też kasować znaczki stemplowe na wekslach: notarjusze, banki państwowe, Bank Polski i te banki prywatne oraz spółdzielnie, którym Minister Skarbu udzieli odpowiedniego zezwolenia; notarjusz nie może żądać wynagrodzenia za kasowanie znaczków stemplowych na wekslach.

Art. 125. Do uiszczenia opłaty od wekslu, wystawionego w Polsce, jak również od wekslu, wystawionego zagranicą, a wymienionego w punkcie 1 lub 2 art. 122, są obowiązani solidarnie: wystawca, remitent (art. 1, punkt 6 oraz art. 99, punkt 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowem Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 926), wszyscy dłużnicy wekslowi oraz posiadacz wekslu (art. 15 i 101 powołanego rozporządzenia) — każda jednak z tych osób tylko wówczas, jeżeli weksel znajdował się w jej ręku na obszarze Polski.

Jeżeli osoba, obowiązana do uiszczenia opłaty w myśl ustępu poprzedniego, otrzymała weksel nieopłacony lub niedostatecznie opłacony, to ma uiścić opłatę, zanim umieściła na wekslu swój podpis albo wypełniła indos in blanco, lub wręczyła innej osobie weksel, zaopatrzony w indos in blanco; remitent zaś i posiadacz wekslu w każdym razie w ciągu tygodnia od dnia, w którym weksel otrzymał.

Osoba, która przedstawia do zapłaty weksel nieopłacony lub niedostatecznie opłacony lub wytacza przed sąd polski skargę o pretensję z takiego wekslu, ma—jeżeli nie należy do osób, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu — uiścić opłatę przed przyjęciem zapłaty (całkowitej lub częściowej), względnie przed wytoczeniem skargi.

Podwyżkę stemplową (art. 42) oblicza się w przypadkach, przewidzianych w rozdziale niniejszym, w wysokości 25-krotnej.

Rozdział dwudziesty trzeci.

Przekazy, czeki i zlecenia wypłaty.

Art. 126. Przekaz, zawierający zlecenie wypłaty sumy pieniężnej lub zlecenie wydania papierów wartościowych albo innych rzeczy zamiennych, podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy pieniężnej, względnie od wartości papierów lub innych rzeczy zamiennych, jeżeli bądź przekazujący, bądź osoba, której przekaz wykonać zlecono, jest handlującym w rozumieniu kodeksu handlowego.

Wolne są od opłaty:

1) przekazy, zawierające zlecenie wypłaty z rachunku bieżącego (on call);

2) przekazy, płatne nie później niż w tydzień po dacie wystawienia, jeżeli ta data nie jest późniejsza, niż dzień doręczenia przekazu uprawnionemu;

3) przekazy pocztowe i telegraficzne;

4) przekazy, przy których przekazującym jest Bank Polski.

Art. 127. Opłatę od przekazu, przenośnego zapomocą indosu, a wystawionego w Polsce w tym przypadku, gdy przekaz jest płatny na własne zlecenie wystawcy, należy uiścić przed przyjęciem przekazu, względnie przed umieszczeniem pierwszego indosu; w innych przypadkach — przed wręczeniem przekazu osobie, uprawnionej do odbioru. Do uiszczenia opłaty są obowiązani solidarnie: wystawca przekazu i wszyscy indosanci, oraz posiadacz przekazu. Opłatę należy uiścić zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych w sposób, podany w punkcie a) art. 23, lub w sposób, przepisany dla weksli w art. 124; nadto stosuje się do przekazów przenośnych zapomocą indosów ustęp drugi art. 125.

Opłatę od przekazów innego rodzaju, aniżeli wymienione w ustępie pierwszym artykułu niniejszego należy uiścić: przed wypłatą należności z przekazu, jeżeli przekaz płatny jest w Polsce, a przed podpisaniem przez wystawcę, o ile przekaz jest płatny zagranicą. Do uiszczenia opłaty od przekazu, płatnego w Polsce, są obowiązane solidarnie: osoba, uprawniona do odbioru należności, i osoba, której przekaz wykonać zlecono; do uiszczenia opłaty od przekazu, płatnego zagranicą, jest obowiązany wystawca. Opłatę uiszcza się przez przepisanie znaczka stemplowego datą oraz nazwiskiem lub firmą kasującego.

Art. 128. Czek (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 927) podlega opłacie stemplo-

wej — według zasad, podanych w ustępie pierwszym art. 126, oraz w ustępie pierwszym art. 127 — tylko w przypadkach następujących:

1) jeżeli wystawca czeku wręczył go innej osobie przed dniem, oznaczonym datą wystawienia;

2) jeżeli w czeku na rzecz określonej osoby lub na jej zlecenie wystawca jest zarazem trasatem; nie podlega jednak opłacie czek, w którym wystawcą i trasatem są dwa oddziały tego samego przedsiębiorstwa.

Zlecenie wypłaty (asygnacja), która ma być wykonana przez samego wystawcę lub przez inny oddział przedsiębiorstwa wystawcy, podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zlecenia, jeżeli odbiorca otrzymał zlecenie niedatowane albo data zlecenia jest późniejsza, niż dzień doręczenia zlecenia odbiorcy, lub jeżeli zlecenie ma być wykonane nie za okazaniem, lecz w oznaczonym terminie. Do uiszczenia opłaty są obowiązani solidarnie wystawca i odbiorca; należy ją uiścić przed podpisaniem zlecenia, kasując znaczki stemplowe bądź w sposób, podany w punkcie a) art. 23, bądź datą oraz nazwiskiem lub firmą kasującego.

Art. 129. Podwyżkę stemplową (art. 42) oblicza się w przypadkach, przewidzianych w rozdziale niniejszym, w wysokości 25-krotnej.

Rozdział dwudziesty czwarty.

Pisma, tyczące się umów majątkowych małżeńskich.

Art. 130. Pismo, stwierdzające umowę o wspólność majątkową małżeńską — między żyjącymi lub na wypadek śmierci — podlega opłacie w wysokości 1% od wartości poddanego wspólności majątku, istniejącego w dniu zawarcia umowy, po potrąceniu długów majątek ten obciążających, jeżeli wartość ta przewyższa 10,000 zł. Od pism, stwierdzających umowę o wspólność majątkową, obejmującą majątek teraźniejszy, którego wartość nie przewyższa 10.000 zł. lub jedynie majątek przyszły (dorobkowy), albo inne umowy majątkowe małżeńskie, należy uiścić opłatę w wysokości 10 zł.; opłacie tej nie podlegają pisma, stwierdzające umowy, które bądź podlegają podatkowi spadkowemu lub podatkowi od darowizn, bądź są od tych podatków zwolnione.

Ustępu poprzedniego nie stosuje się do umów o ponoszenie kosztów utrzymania współmałżonka lub dzieci (umów alimentacyjnych), które podlegają opłacie według art. 114.

(Dalszy ciąg w numerze następnym)

III.

428

Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego
z dnia 12 listopada 1926 roku
o utworzeniu odrębnego sołectwa wsi Jeżewo, gm. Dobra, pow. Brzezińskiego.

Na zasadzie art. 287 ustawy gminnej z r. 1864 oraz art. 17 p. 1 i art. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13. XI. 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 490) zarządza się co następuje:

1) Wieś Jeżewo, gm. Dobra, pow. Brzezińskiego, wyłącza się z pod władzy sołtysa gromady Czarnówka tejże gminy i z wyłączonej miejscowości tworzy się odrębne sołectwo wsi Jeżewo.

2) Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Staroście w Brzezinach.

3) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Wojewoda (—) Jaszczołt.

429

Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego
z dnia 12 listopada 1926 roku
o oddaniu wsi Helenówka pod władzę sołtysa gromady Bronowice, gm. Gałkówek, pow. Brzezińskiego.

Na zasadzie art. 288 ustawy gminnej z r. 1864 oraz art. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13. XI. 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 490) zarządzam co następuje:

1) Wieś Helenówka zostaje oddana pod władzę sołtysa gromady Bronowice, gm. Gałkówek, pow. Brzezińskiego.

2) Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Staroście w Brzezinach.

3) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dn. ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Wojewoda (—) Jaszczołt.

430

Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego
z dnia 10 listopada 1926 roku
o oddaniu osady Łętków pod władzę sołtysa gromady Podłaszcze, gm. Buczek, pow. Łaskiego,

Na zasadzie art. 288 ustawy gminnej z r. 1864 oraz art. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13. XI. 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 499) zarządzam ca następuje:

1) Osada Łętków, gm. Buczek, pow. Łaskiego zostaje oddaną pod władzę sołtysa gromady Podłaszcze, tejże gminy.

2) Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Staroście w Łasku.

3) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dn. ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Wojewoda (—) Jaszczołt.

431

Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego
z dnia 6 listopada 1926 roku
o włączeniu kolonji Dzieranów do gromady Potworów, kolonji Żeronice i Stawki do gromady Ugory oraz kolonji Kołowa do gromady Moczydła, gm. Kowale Pańskie, pow. Tureckiego.

Na zasadzie art. 288 ustawy gminnej z r. 1864 oraz art. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

13. XI. 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 490) zarządzam co następuje:

1) Kolonję Dzieranów włącza się do gromady Potworów.

2) Kolonję Kołowa włącza się do gromady Meczydło.

3) Kolonję Mieszczanie, Kantorka, Żeronice i Stawki włącza się do gromady Ugory.

4) Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Staroście w Turku.

5) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 roku.

Wojewoda (—) Jaszczołt.

432

Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego

z dnia 12 listopada 1926 roku

o utworzeniu odrębnego sołectwa kolonji Turkowice, gm. Pęcherzew, pow. Tureckiego.

Na zasadzie art. 287 ustawy gminnej z r. 1864 oraz art. 17 p. 1 i art. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13. XI. 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 490) zarządzam co następuje:

1) Z rozparcelowanego folwarku Turkowice, gm. Pęcherzew, pow. Tureckiego tworzy się odrębne sołectwo pod nazwą „Kolonja Turkowice".

2) Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Staroście w Turku.

3) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dn. ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Wojewoda (—) Jaszczołt.

V.

Ruch służbowy.

433

Etat Min. Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł ze względów służbowych Kierownika Starostwa we Włoszczowej, *Mieczysława Małaczyńskiego*, do Starostwa w Sieradzu i poruczył mu Kierownictwo tegoż Starostwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł ze względów służbowych urzędnika VII. st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. Łódź, *Bronisława Bagińskiego*, w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Starostwa w Łucku i powierzył mu kierownictwo tegoż Starostwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł ze względów służbowych urzędnika VII. st. sł. w Starostwie w Łęczycy, *Zygmunta Bobińskiego*, w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Stastwa w Kostopolu i poruczył mu kierownictwo tegoż Starostwa.

Pan Wojewoda Łódzki przeniół z dn. 1 listopada 1926 r. *Władysława Kudlickiego*, urzędnika IX. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi, z etatu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego.

VI.

KOMUNIKATY.

434

Wykaz unieważnionych kart ewidencyjnych i wydanych odpisów w kwartale II-im, w starostwie radomskowskim.

1. Adam Opaliński, Żytno, gm. Żytno, Nr. karty ewidencyjnej 60718/IV, zag. 26. I. 26 r., na konia klacz, lat 9, wzrostu 151, maści szarogniadej, kat. T. B. Odpis wydano przez Urząd gm. Żytno 29. III. 26 r. za L. 2.

2. Władysław Łakomy, Krzywanice, gm. Bondzice, Nr. karty ewidencyjnej 61839. zag. 8. V. 26 r. na konia klacz, lat 8, wzrostu 142, maści gniadej, kat. T B. Odpis wydano przez Urząd gm. Sulmierzyce 17. V. 26 r. za L. 2.

3. Franciszek Brożyna, Piekary, gm. Sulmierzyce, Nr. karty ewidencyjnej 58226/IV, zag. 26. V. 1926 r. na konia klacz, lat 8, wzrostu 139, maści ciemnoszpak, kat. T. A. Odpis wydano przez Urząd gm. Sulmierzyce 8. VI. 26 r.

Radomsko, dnia 8 lipca 1926 r.

Starosta (—) podpis.

435

Wykaz unieważnionych kart ewidencyjnych i wydanych odpisów w pow. Łódzkim za drugi kwartał 1926 r.

1. Gos Józef, gm. Radogoszcz, posiadacz karty ewidencyjnej Werner Władysław, Nr. karty ewidencyjnej 4689-a, wyst. w gm. Radogoszcz 3. VI. 24 r. Odpis wystawiono 11. V. 26 r.

2. Boruta Franc., gm. Lućmierz, posiadacz karty ewidencyjnej Eljasik Wojciech, Nr. karty ewidencyjnej 3449, wyst. w gm. Lućmierz 10. VI. 24 r. Odpis wystawiono 18. V. 26 r.

3. Wajzych Adolf, m. Zgierz, posiadacz karty ewidencyjnej Eljasik Wojciech, Nr. karty ewidencyjnej 3539, wyst. w Zgierzu 5. VI. 26 r. Odpis wystawiono 18. VI. 26 r.

4. Wajzych Adolf, m. Zgierz, posiadacz karty ewidencyjnej Eljasik Wojciech, Nr. karty ewidencyjnej 3540, wyst. w Zgierzu 5. VI. 26 r. Odpis wystawiono 18. VI. 26 r.

5. Kurowski Wład., gm. Lućmierz, posiadacz karty ewidencyjnej Eljasik Wojciech, Nr. karty ewidencyjnej 5182, wyst. w Lućmierzu 10. VI. 24 r. Odpis wystawiono 17. VI. 26 r.

6. Welfle Juljusz, gm. Gospodarz, posiadacz karty ewidencyjnej Eljasik Wojciech, Nr. karty ewidencyjnej 6615, wyst. w Rzgowie 14. VII. 24 r. Odpis wystawiono 18. II. 26 r.

7. Stempień Marja, gm. Gospodarz, posiadacz karty ewidencyjnej Eljasik Wojciech, Nr. karty ewidencyjnej 6673, wyst. w Rzgowie 14. VII. 24 r. Odpis wystawiono 6. IV. 26 r.

8. Oskar Herman, gm. Nowosolna, posiadacz karty ewidencyjnej Abel Ernest, Nr. karty ewidencyjnej 896, wyst. w gm. Nowosolna 30. VI. 24 r. Odpis wystawiono 1. IV. 26 r.

9. Stronkowski Leopold, m. Zgierz, posiadacz karty ewidencyjnej Konc Mateusz, Nr. karty ewidencyjnej 16185, wyst. w pow. Łęczyckim. Odpis wystawiono 17. IV. 26 r.

10. Rot August, gm. Nowosolna, posiadacz karty ewidencyjnej Ciupiński Leon, Nr. karty ewidencyjnej 1094, wyst. w gm. Nowosolna 30. VI. 24 r. Odpis wystawiono 15. V. 26 r.

11. Kaźmierczak Winc., gm. Chojny, posiadacz karty ewidencyjnej Złotowski And., Nr. karty ewidencyjnej 91395, wyst. wieś Kołacin, gm. Mroga Dolna. Odpis wystawiono 24. IV. 26 r.

12. Małgorzaciak Jan, gm. Czarnocin, posiadacz karty ewidencyjnej Złotowski And., Nr. karty ewidencyjnej 24643, wyst. w gm. Czarnocin 24. VII. 24 r. Odpis wystawiono 5. VI. 26 r.

13. Jaranowski Ignacy, m. Tuszyn, posiadacz karty ewidencyjnej Musiał Antoni, Nr. karty ewidencyjnej 1203/IV, wyst. w gm. Dąbrowa Rusiecka 23. VI. 24 r. Odpis wystawiono 15. VI. 26 r.

Łódź, dnia 3-go lipca 1926 r.

Starosta (—) podpis.

436

Wykaz unieważnionych kart ewidencyjnych za II kwartał 1926 r. w powiecie Brzezińskim.

1. Traugut Edward, w. Zaborowo, gm. Łazisko, Nr. karty ewidencyjnej 19724/IV.
2. Giska Stanisław, Katarzynów, gm. Długie, Nr. karty ewidencyjnej 93294/IV.

Brzeziny, dnia 20 lipca 1926 r.

Starosta (—) podpis.

437

Wykaz unieważnionych kart ewidencyjnych i wydanych odpisów w pow. Łęczyckim.

1. Kazimierczak Kazimierz, Górki Łubnickie, gm. Piątek, Nr. karty ewidencyjnej 102898.

438

Wykaz unieważnionych kart ewidencyjnych w powiecie sieradzkim.

1. Bajk Jan, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 23442/IV.
2. Gielbart Moszek, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 23379/IV.
3. Lange Józef, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 26430/IV.
4. Sokołów Bazyli, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 21427/IV.
5. Przedborski Lipman, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 5563/IV.
6. Szeler Józef, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 5573/IV.
7. Gliksman Markus, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 5661/IV.
8. Białek Motel, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 11081/IV.
9. First Józef, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 26337/IV.
10. First Józef, gm. Zduńska Wola, Nr. karty ewidencyjnej 24411/IV.
11. Marszałek Władysław, gm. Zduńska Wola Nr. karty ewidencyjnej 797/IV.
12. Poper Franciszek, gm. Dzierżązna, Nr. karty ewidencyjnej 2489/IV.

Sieradz, dnia 30 sierpnia 1926 r.

Kierownik Starostwa (—) podpis.

Wykaz wydanych przez urzędy gminne względnie magistraty odpisów kart ewidencyjnych wzamian zagubionych na konie zdatne w powiecie sieradzkim.

1. Świątek Antoni, gm. Klonowa, Nr. karty ewidencyjnej 11662.
2. Mąciejewski Józef, gm. Bartochów, Nr. karty ewidencyjnej 10405/IV.
3. Łużak Walenty, gm. Złoczew, Nr. karty ewidencyjnej 9985/IV.
4. Maślak Szczepan, gm. Złoczew, Nr. karty ewidencyjnej 880.
5. Jabłoński Antoni, m. Warta, Nr. karty ewidencyjnej 10348/IV.
6. Owczarek Antoni, gm. Brzeźno, Nr. karty ewidencyjnej 9356/IV.
7. Pilarek Ignacy, gm. Wojsławice, Nr. karty ewidencyjnej 23633/IV.
8. Filipczak Tomasz, gm. Wojsławice, Nr. karty ewidencyjnej 23698/IV.

Sieradz, dnia 30 sierpnia 1926 r.

Kierownik Starostwa (—) podpis.

439

Wykaz wydanych odpisów kart ewidencyjnych w kwartale II-gim 1926 r. w powiecie łaskim.

1. Józef Dalong, m. Pabjanice, Nr. karty ewidencyjnej 22902/IV, wyst. 29. VII. 24 r., duplikat wyst. 30. VI. 26 r.
2. Raichert Marjanna, Czarny Las, gm. Buczek, Nr. karty ewidencyjnej 5/26042/IV, wyst. 13. VI. 24 r., duplikat wyst. 19. V. 26 r.
3. Celeban Józef, os. Widawa, Nr. karty ewidencyjnej 2047/IV, wyst. 2. VII. 24 r., duplikat wyst. 28. V. 26 r.
4. Szymański Józef, Goryn, gm. Chociw, Nr. karty ewidencyjnej 1560/IV, wyst. 27. VI. 24 r., duplikat wyst. 26. VI. 26 r.
5. Odrowąż Marjan Małuja, folw. Dąbrowa Rusiecka, Nr. karty ewidencyjnej 1246/IV, wystawiona 23. VI. 24 r., duplikat wyst. 17. V. 26 r.
6. Knop Józef, w. Lublinek, gm. Widzew, Nr. karty ewidencyjnej 25350/IV, wyst. 31. VII. 24 r., duplikat wyst. 21. IV. 26 r.
7. Józef Mania, w. Chacianowice, Nr. karty ewidencyjnej 23996/IV, wyst. 30. VII. 24 r., duplikat wyst. 15. IV. 1926 r.
8. Wojciech Kubik, w. Wincentów, Nr. karty ewidencyjnej 54674/IV, wyst. 17. VI. 24 r., duplikat wyst. 26. IV. 26 r.
9. Nita Ignacy, Czołczyn, Nr. karty ewidencyjnej 13410/IV, duplikat wyst. 15. VII. 26 r.
10. Pawenta Andrzej, Wola Czarnyska, Nr. karty ewidencyjnej 21617/IV, duplikat wyst. 15. VII. 1926 r.

11. Jelinek Karolina, k. Bachorzyn, gm. Buczek, Nr. karty ewidencyjnej 301/IV, wyst. 10. VI. 24 r. duplikat wyst. 20. II. 26 r.

12. Kowalczyk Jan, k. Pozdzienice, gm. Zelów, Nr. karty ewidencyjnej 627/IV, wyst. 14. IV. 24 r., duplikat wyst. 16. VI. 26 r.

Łask, dnia 23 lipca 1926 r.

Kierownik Starostwa (—) podpis.

440

Wykaz wydanych duplikatów zagubionych kart ewidencyjnych w pow. Tureckim za II kwartał 1926 roku.

1. Kozłowski Józef, zam. we wsi Janówek, gm. Goszczanów, zagubił kartę ewidencyjną Nr. 43149/IV na klacz „zdatną“. Urząd gm. Goszczanów wydał mu duplikat Nr. 52423.
2. Chmielewski Władysław, zam. we wsi Żdżary, gm. Tokary, zagubił kartę ewidencyjną Nr. 43252 na konia „zdatnego“. Urząd gm. Tokary wydał mu duplikat.
3. Czekała Wojciech, zam. we wsi Kowale-Księże, gm. Pęcherzew, zagubił kartę ewidencyjną Nr. 24233/VII na klacz „zdatną“. Urząd gm. Pęcherzew wydał mu duplikat.

Turek, dnia 26 sierpnia 1926 r.

Starosta (—) podpis.

441

Wykaz unieważnionych w II kwartale 1926 r., z powodu zagubienia lub zniszczenia, kart ewidencyjnych w Starostwie Kaliskiem na zwierzęta pociągowe i wydanych odpisów kart tych w myśl § 35 Rozporządzenia Wykonawczego Min. Spr. Wojsk, z dnia 11 maja 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 36 poz. 310).

1. Karta ewidencyjna za Nr. 10322/VII, koloru zielonego, wydana mieszkańcowi miasta Kalisza, Benedyktowi Przeborskiemu, na konia artyl., klacz, lat 13, maści gniadej z gwiazdką i strzałką, wzrostu 163 cm. Odpis wydano przez Magistrat m. Kalisza dnia 22/VI 1926 r. za Nr. 12095/VII.
2. Karta ewidencyjna za Nr. 48017/VII, koloru żółtego, wyd. mieszkańcowi wsi Zychów, gm. Strzałków, Michałowi Trzebińskiemu, na konia taborowego klacz, lat 4, maści kasztanka, łysina chrapka, prawa pęcina półpończ., wzrost 144 cm. Odpis wydano przez Urząd gminny Strzałków z dnia 4/V. 1926 r. za Nr. 55942/VII.

Kalisz, dnia 31 sierpnia 1926 r.

Starosta (—) podpis.

OGŁOSZENIA.

Sprostowanie.

W ogłoszeniu Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, zamieszczonym w Nr. Nr. 44, 45 i 46 niniejszego Dziennika, w licytacji przy ul. Nawrot pod Nr. 1314-b opuszczono wadjum, które wynosi zł. 1820, a zaległość natomiast zł. 1445 gr. 06, co niniejszym się prostuje.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju okręgu miejskiego w mieście powiatowem Radomsku, województwa łódzkiego, obwieszcza: że na żądanie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Piotrkowie wywołuje się do pierwiastkowej regulacji hipoteki scalone grunta włościańskie wsi Dębowiec Mały, gm. Zamoście, powiatu radomskowskiego, składające się z sześćdziesięciu (60) oddzielnych posiadłości, czyli osad, zapisanych w rejestrze pomiarowym ze wskazaniem obszaru każdej poszczególnej osady pod numerami: od pierwszego do sześćdziesiątego włącznie, zawierających podług planu i rejestru pomiarowego ogólnej powierzchni 355 (trzysta pięćdziesiąt pięć) hektarów i 9,398 (dziewięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt osiem) metrów kwadratowych, i że pierwiastkowa regulacja hipoteki dla każdej oddzielnej osady tych scalonych gruntów odbędzie się w kancelarji hipotecznej w Radomsku po upływie trzech miesiecy od daty wydrukowania niniejszego obwieszczenia ze ścisłem zastosowaniem ostatniego ustępu art. 46 Ustawy o scaleniu gruntów z dnia 31 lipca 1923 roku.

Wzywa się przeto wszystkich interesowanych, pod skutkami prekluzji, aby w oznaczonym terminie osobiście, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego, stawili się do kancelarji hipotecznej w Radomsku, złożyli dokumenta prawa ich udowadniające i podali swe żądania i wnioski do aktu regulacji.

Pisarz hipoteczny (—) podpis.

Edykt.

Władysław Mizerski, syn Franciszka i Michaliny z Sodeckich urodzony dn. 25 stycznia 1884 r. w m. Szadku, wyzn. rzymsko-katolickiego z zawodu stolarz, zamieszkały ostatnio w m. Szadku, pow. Sieradzkiego, w roku 1914 pobrany w czasie mobilizacji do armji rosyjskiej, gdzie służył w niewiadomym oddziele, do tej pory nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego jego miejsca pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzup. Łask w Sieradzu, wskutek prośby jego żony Zofji Mizerskiej o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadowości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P.K.U.-Łask w Sieradzu, w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 2143/III.

Ogłoszenie.

Wobec odmowy przyjęcia odpisów orzeczenia Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie z dnia 29 maja 1926 roku w sprawie scalenia gruntów wsi Kuny, gm. Piorunów, pow. Konińskiego przez ogół gospodarzy wymienionej wyżej wsi, Okręgowy Urząd Ziemski w Piotrkowie ogłasza i zawiadamia wyżej wymieniony ogół gospodarzy wsi Kuny, że powyższe odpisy orzeczenia zostały złożone w Urzędzie gm. Piorunów i wywieszone w dniu 1/XI-1926 roku na widocznem miejscu w lokalu tego urzędu, a to zgodnie z art. 19 Ustawy z dnia 11/VIII-1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90/23 poz. 706) oraz poucza, że orzeczenie to może być zaskarżone przez niezadowlonych do Najwyższego Trybunału Administracyjnego bezpośrednio w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia ukazania się niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

OKRĘGOWY URZĄD ZIEMSKI.

Francuska Sp. Akc. Societe Anonyme des Etablissements PIESCH

BILANS na 31 grudnia 1925 r.

STAN BIERNY.			STAN CZYNNY.		
Posiadłość i nieruchomości	Zł.	559,404.32	Kapitał akcyjny fr. fr. 3,500,000.—	Zł.	984,560.—
Maszyny	„	638,394.41	Rezerwa i amortyzacja	„	140,114.—
Fundusz firmowy	„	1.—	Zarząd	„	155,733.98
Koszta 1-go urządzenia	„	1.—	Banki	„	22,701.07
Kasa weksli i papiery procent.	„	76,663.48	Akcepty	„	169,678.66
Dłużnicy	„	222,442.10	Wierzyciele	„	1,451,244.07
Towary	„	1.310,979.81			
Straty za rok 1925	„	116,145.66			
	Zł.	2,924,031.78		Zł.	2,924,031.78

Rachunek Strat i Zysków za rok 1925.

WINIEN.			MA.		
Straty za rok 1924	Zł.	12,643.33	Zysk brutto	Zł.	540,669.09
Koszty handlowe	„	182,865.68	Straty za rok 1925	„	116,145.66
Podatki	„	36,821.55			
Procenty i komi	„	424,484.19			
	Zł.	656,814.75		Zł.	656,814.75

Ogłoszenie.

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, iż została uruchomiona komunikacja samochodowa na linji

Łódź — Brzeziny.

Odchodzi do Brzezin o godzinie: 8,30, 10, 11, 12.30, 15,30, 18, 19, 20. Odchodzi z Brzezin o godzinie: 8, 9, 10,30, 12, 13,30, 15, 16,30, 18.30, 19,30.

Opłata za kilometr wynosi 12 gr.

EDMUND SZNAJDER
w Łodzi.

Ogłoszenie.

Kurator upadłości Chaima Pinchawka zawiadamia, że zebranie wierzycieli w celu wyboru syndyka tymczasowego odbędzie się w dniu 6 grudnia 1926 r. o godz 12 w południe w Sądzie Okręgowym w Łodzi, ul. Żeromskiego Nr. 115, pok. 64, (Wydział Handlowy).

Kurator Adwokat (—) KORELSKI.
(ul. Piotrkowska Nr. 5).

Zaginęła koncesja na prowadzenie tkalni mechanicznej w Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 104 na firmę Bracia M. i A. Przygorscy. Koncesja była wydana przez Łódzkie Województwo za Nr. 2098 w roku 1922.

OGŁOSZENIA DROBNE

Adamus Marjanna zagub. dowód osob., wyd. w Wolborzu. 3606-3-2

Ajzenman Jakób zagub., dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3589-3-2

Adler Moszek zagub. ks. wojskową r. 1893, wyd. przez P. K. U. w Sieradzu. 3551-3-3

Adamczewski Władysław zagub. ks. wojsk. rocz. 1903, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3683 3-1

Barska Antonina zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi. 3667-3-1

Brener Maksymiljan zagubił paszport zagraniczny, wyd. przez Konsulat Polski w Brukseli. 3664-3-1

Budziszewski Czesław zagub. ks. wojsk. z kartą mob. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto. 3663 3-1

Belfer Boruch Mordka zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu oraz wyciąg z ksiąg stałej ludności na imię Motel Goldwasser. 3579-3 2

Bobleaska Bronisława zagub. legitymację urzędn. za Nr. 179/I. 3658-3-1

Borensztejn Abram zagubił 3 weksle: dwa po zł. 150, I pł. 19/XI-26 II pł. 26/XI-26 z wystaw. R. Zelmanowicz, trzeci na zł. 60, pł. 17/XI-26 z wyst. Jan Janiec. Niniejsze weksle unieważniono. 3607-3-2

Bemben Kazimierz zagub. zaświadcz. wojsk. rocz. 1905, wyd. przez Kom Poborowej. 3530 3-3

Bressel Ferdynand zagub. paszport niem., wyd. w Zgierzu. 35 0-3 3

Blachman Izrael zagub. ks. wojsk. r. 1899, wyd. przez P. K. U Łódź-m. 3555-3-3

Bednarek Józefa zag. tymcz. dowód osob oraz ks. z Kasy Chorych m. Łodzi. 3524-3-3

Benkel Jakub zagub. ks. wojskową r. 1904, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3608-3-2

Bresler Judka zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3688-3-1

Bogołębski Józef zagubił kartę wojskową rocz 1895. 3631-3-2

Bogołębski Józef zagubił dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Żeromin. 3622-3-2

Bojanowski Wilhelm zagubił ks. wojsk. z kartą mob. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto. 3574-3-2

Berkowicz Lajer zagubił ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź 3613-3-2

Bielawski Symek zagub. zaświadczenie wojsk. r. 1905, wyd. przez Kom. Przeglądową 3508 3-3

Bienkowski Siefan zagub. ks. wojsk. r. 1891, dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Lutomiersk oraz patent kateg. 5-ej. 3563-3 2

Cebula Z. zagubił karty ewidenc. za Nr. 1460 i 1461 ze świadectwami na konie 3617-3-2

Cukier Wolf zagubił kartę ewidenc. na konia za Nr. 18522. 3571-3 2

Cieplucha Antoni zagub świadectwo na konia. 3553 3-3

Czupryński Franciszek zagub. dokument wojskowy, wyd. w Łodzi. 3551-3-3

Chołński Jan zagub. ks. wojskową, wyd przez P. K. U. Sieradz. 3605 3 2

Dobrowolski Jan zagubił dowód osob., wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź 3588 3 2

Dzierżawa Franciszek zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi, kartę komisyjną wojskową z P. K. U. Łódź oraz legitymację bezrobotnych 3600-3 2

Dytberner Alfons zagubił ks. wojsk. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź powiat. 3610 3-2

Dąbrowski Wincenty zagubił dowód osob., wyd przez Starostwo Sieradzkie za Nr. 325. 3494-33-

Dering Rudolf zagubił Nr. od wozu 2193. 3557 3 2

Damielak Moszek zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3501-3-3

Dopadlik Antoni zagubił ks. wojsk. r. 1887, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3570-3-2

Deptalska Janina zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Komendę P. P. 3642 3-1

Erlich Lemeh Abram zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. P. P. 3648-3-1

Epsztajn Marja zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3586 3-2

Figiel Stefanja zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności. 3526-3-3

Felczak Wiktorja zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3527-3 3

Franciszkowski Stefan zagub. ks. wojsk. rocz. 1887, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3498 3-3

Frajman Aron zagubił świadectwo na konia. 3621-3-2

Felczak Jan zagub. ks. wojskową r. 1890, wyd. przez P. K. U. w Kutnie. 3624-3 1

Frajman Icek Symcha zagub. ks. wojsk. rocz. 1904, wyd. przez Magistrat m. Łodzi. 3671-3-1

Golda Winkle zagub. dowód osob., wyd. przez Kom Rz. m. Łodzi. 3636-3-1

Gliksman Szmul zagubił weksel na zł. 50, pł. 1/I 1927 wyst. Arbus Izydor oraz ks. wojsk. r. 1901, wyd. przez P.K. U. Łódź-m. 3685-3-1

Gelchard Zofja zagub. tymczasowy dowód osob., wyd. w Groznym. 8562-3-2

Giepert Władysław zagub. ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U Łódź m. 3566 3-2

Gross Gustaw zagub. ks. wojskową r. 1894, wyd przez P. K. U. Łódź-m. 3615-3-2

Górecka Helena zagub. tymczasowy dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3523 3 3

Goldman Majer Lajb zagubił kartę podróży, wyd. przez 38 p. p. 3517-3-3

Gamza Chajm Noech zagubił ks. wojsk. rocz. 1891, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3515 3-3

Gerson Piotr zagubił 2 weksle po zł. 300, pł. 17/XI-26 w Bydgoszczy z wystaw. Zelman na zlec. Frajdenrajch w Tomaszowie, pozwolenie na broń na rok 1926 i 1927 z zezwoleniem na prawo jazdy samochodem Nr. 11191. Łaskawy znalazca zechce zwrócić za wynagrodzeniem Gersonowi P. w Bydgoszczy, ul. Dworcowa Nr. 35 lub w Łodzi, Piotrkowska Nr. 31. 3611-3 2

Gniewiszewski Wacław zagubił kartę zwolnienia, wyd. przez Kom. Poborową w Łodzi. 3620-3-2

Goldberg Szaja Kałma zagub. ks. wojsk. rocz. 1886. wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3548-3-3

Hahn Marta Marja Helena zagubiła dowód osob., wyd. przez St. Kaliskie d. 9/III-1926 za Nr. 95. 3568 3-2

Herszkowicz Mordka zagubił zaświadcz. wojsk. r. 1903, wyd. przez Kom. Pobor. w Łodzi. 3604 3-2

Heyman Stanisław zagubił kartę wojsk. r. 1902, wyd. przez P.K.U. Warszawa. 3639-3-1

Hurtzig Frydrych zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3649-3 1

Hein Wilhelm zagubił ks. wojsk. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3692 3-1

Hajduk Władysław zagubił nadkartę fabryczną od dowodu osobistego. 3691-3-1

Jóźwik Antoni zagubił dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Rąbów. 3618-3-2

Jeżyna Antoni zagub. ks. wojskową r. 1894, wyd przez P. K. U. Tomaszów. 3583 3-2

Josifowicz Mojżesz zagub. kartę powołania r. 1903, wyd. w Łodzi. 3581-3 2

Janik Stanisław zagubił ks. wojsk. r. 1897, wyd. przez P. K. U. Skierniewice. 3595 3 2

Jędrzejczyk Michał zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. w Sieradzu. 3591 3 2

Jeger Franciszek zagub. dowód osob., wyd. w Zduńskiej-Woli oraz patent kateg. 5-ej z książeczką domokrążną. 3531-3-3

Jurge Zofja zagub. legitymację zapomogową. 3546-3 3

Janiak Józef zagub. legitymację zapomog. Nr. 4109, ks. wojsk. r. 1887 oraz świadectwo fabryczne. 3504 3-3

Janecki Wacław zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Kutno. 3496-3 3

Korn Jakub zagubił ks. wojskową r. 1891, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3592 3-2

Komornicki Adam zagub. kartę powołania r. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3521-3-3

Kłoszyńska Stefanja zagub. legitymację zapomog. za Nr. 4549. 3513-3-3

Kotas Jan zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3540 3 3

Kowalska Paulina zagub. legitymację zapomogową Nr. 3294 oraz paszport niemiecki. 3537-3 2

Kacprzak Józef zagubił ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-pow. 3559-3-2

Kalinowski Adam zagub. ks. wojsk. r. 1891, wyd. przez P. K. U. w Sieradzu. 3576-3-2

Kociak Stanisław zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności ze stemplem rejestrac. r. 1908. 3585-3-2

Kopka Kazimierz zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3584-3-2

Korn Lajbuś Dawid zagubił tymcz. dowód osob., wyd. w Kaliszu. 3556 3-2

Kon Czarna zagub. ks. z Kasy Chorych m. Łodzi. 3644-3-1

Koszewski Roman zagub. ks. wojsk. r. 1902, wyd. przez P. K. U. Modlin. 3641-3-1

Kosiński Stefan zagubił dowód osob, wyd w Łodzi przez Kom. Rządu. 3650-3-1

Kubik Jan zagub. zaświadcz. wojsk. r. 1903, wyd. z Kom. Poborowej w Łodzi. 3684 3-1

Kuperman Szlama Fiszel zagub. legitymację dorożkarską za Nr. 484. 3678-3-1

Klajnman Szaja zagub. 2 patenty kateg. 3 i 8, wyd. w Łodzi przez Urząd Skarbowy. 3676-3-1

Klupski Lejzor zagub. dowód osob., wyd. w Sompolnie, ks. wojsk. r. 1899, wyd. przez P. K. U. Konin oraz patent kateg. 8-ej. 3690-3-1

Lemke Michał zagubił pozwolenie na broń za Nr. 227332 z kartą łowiecką za Nr. 100006, wyd. przez St. Łódzkie. 3580 3 2

Loba Marjanna zagub. dowód osobowy kolejowy. 3594-3-2

Lewkewicz Icek zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3528-3-3

Linden Lejbusz zagubił zaświadczenie wojsk. r. 1906, wyd. w Łodzi. 3512-3-3

Lewandowicz Władysław Bartłomiej zagub. ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P K. U. Sieradz. 3647-3-1

Łaszcz Józef zagub. legitym. zapomog. za Nr. 1679 oraz zaświadcz. rejestrac. r. 1889, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3638-3-1

Ławnicki Władysław zagubił legitymację służbową za Nr. 757, wyd. przez Komendanta P. P. w Łodzi. 3552 3 3

Miller Lipa zagub. kartę mob. r. 1892, wyd. w Radomiu. 3575-3-2

Mendlowicz Dawid Hersz zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi. 3573-3-2

Micenmacher Mordka Josyf zagubił zaświadcz. wojskowe z Kom. Pobor. w Łodzi r. 1905 3596-3-2

Markowski Adam zagub. ks. wojsk. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3514-3-3

Motel Gedali Bacharjer zagub. ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3502-3-3

Miniszewski Władysław zagubił ks. wojsk. z kartą wojsk. r. 1895 oraz dowód osob. 3652 3-1

Mankowski Stanisław zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3670 3-1

Malinowski Franciszek zagubił legitymację służbową za Nr. 789, wyd. przez Kom. Okręgową w Łodzi. 3680 3-1

Marks Otto zagub. ks. wojsk. z kartą mob. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3665-3-1

Miniewicz Bolesław zagubił rewolwer syst. „Sauer" za Nr. 33933 Kal. 7,65. 3626-3-1

Mirecka Stanisława zagubiła dowód osob., wyd. w Łodzi. 3689-3-1

Nossalska Józefa zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi. 3654-3-1

Nalewaj Florentyna zagubiła dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3547-3 3

Ostojski Feliks zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz ks. z Kasy Chorych m. Łodzi. 3666-3-1

Obst Karol Juljusz zagubił tymcz. dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Zduńska-Wola. 3545 3-3

Olszewski Szczepan zagubił ks. wojsk. r. 1892. 3505-3-3

Osiecki Władysław zagubił zaświadcz. wojsk. z Kom. Poborowej oraz różne papiery wojskowe, wyd. przez P. K. U. Konin. 3681-3-1

Przerowski Jan zagubił ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3653-3-1

Palusiński Piotr zagub. kartę tymcz. urlopow. rocz. 1903, wyd. przez 45 pułk piechoty w Równie. 3673-3-1

Poliwoda Chaja zagub weksel na zł. 24, pł. 28/8-26 wyst. Moszenberg na zlec. Poliwody. Niniejszym weksel unieważniono. 3677-3-1

Pyziak Władysław zagub. paszport rosyjski oraz 2 wyroki na imię Antoniego i Stanisława Bieniaków z Businy oraz Adama Kniaka z Pudłowa. 3698-3-1

Piotrowski Piotr zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-pow. 3697-3-1

Podczaski Feliks zagubił ks. wojsk. z kartą mob. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź. 3597-3-2

Piernikarz Icek zagub. dowód osob., wyd. przez St. Łaskie. 3516-3-3

Przybylski Jan zagubił dokumenty wojskowe r. 1891, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3539-3-3

Podsadny Ludwik zagub. zaświadczenie wojsk. r 1893, wyd. przez Kom. Pobor. w Łodzi. 3549-3-3

Podciechowski Stanisław zagubił rewolwer (mauzer) Nr. 27002. 3561-3-2

Pawlicki Józef zagubił ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3577-3-2

Palusiak Małgorzata zagubiła legitymację zapomogową. 3612-3-2

Rabinowicz Abram Pinkus zagubił ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3614-3-2

Racz Roman zagub. ks. wojskową r. 1891, wyd. przez P. K. U Łódź-m. 3645-3-1

Rozenblat Szmul Chajm zag. ks. wojsk. rocz. 1890, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3643-3-1

Rozenblumowi Dawidowi Herszowi skradz. dowód osob., kartę nadliczb. z Kom. Pobor. r. 1903 oraz patent kateg. 4 ej, wyd. w Brzezinach. 3637 3-1

Radke Henryk zagubił patent kateg. 4-ej na sprzedaż owoców i ziemiopłodów. 3672-3 1

Rejman Bolesław zagubił ks. wojsk. r. 1899, wyd. przez P. K. U Łódź-m. 3657-3-1

Rozyuowicz Ruchla Zlata zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządn. 3682 3 1

Rozenwasser Icek zagub ks. wojsk. z kartą mob r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3675-3 1

Ryzenberg Cyrka zagub. dowód osob., wyd. przez Kom. Rządu oraz legitymację zapomog. za Nr. 2195. 3694 3-1

Rozenfeld Piotr zagubił kartę pobytu, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź. 3529 3 3

Rokita Jan zagub. ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U. Końskie 3544 3 3

Rotbardt Pinkus zagub dowód osob. oraz ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 3543-3-3

Ryba Icek zagubił legitymację zapomog. za Nr. 2159. 3535 3 3

Radoński Piotr zagubił ks. wojsk. r. 1885 oraz dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3550 3 3

Radke Albert zagubił 2 weksle: 1) na zł. 100, pł. 1/XI-1926 2) na zł. 90, pł. 1/II-27 r. z wystaw. małż. Wilko. Niniejszym weksel unieważniono. 3497-3-3

Sobczak Szczepan zagubił ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Kalisz oraz dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Tyniec. 3564-3 2

Seliga Józef zagub. ks. wojsk., wyd. przez P K. U. Piotrków oraz paszport niemiecki. 3518 3 3

Strusik Noech zagub. kartę zwolnienia rocz. 1899, wyd. w Krotoszynie. 3541 3 3

Szochet Jakub zagubił zaświadcz. wojsk. rocz. 1906, wyd. przez Kom Poborową. 3538-3-3

Sar Stanisław zagub. ks. wojskową z kartą mob. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3532 3 3

Szychowic Wincenty zagubił ks. wojsk. rocz. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-powiat. 3565-3-2

Suczyński Jan zagub. ks. wojskową r. 1902. 3503-3 3

Schrak Alfons zagub. dowód osob. oraz zaświadcz. wojskowe r. 1905 z Komisji Poborowej w Łodzi. 3533-3-3

Szmul Majer vel Maks Pływacki zagubił ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U Łódź-m. 3534 3 3

Szmidt Maks zagubił zaświad. wojsk. r. 1906, wyd. w Łodzi. 3572-3-2

Szeradzki Mojsze Wolf zagub. ks. wojsk. rocz. 1891, wyd. przez P. K. U. Łódź. 3599 3-2

Szlezynger Moszek zagub. ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3598-3-2

Szumraj Golda zagub. 2 dowody osob. oraz legitymację zapomog Nr. 5100. 3593-3-2

Sobalski Wojciech zagub. ks. wojsk. z kartą powołania r. 1885 oraz dowód osob., wyd. w Łodzi. 3602-3-2

Skowrońska Marjanna zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności, wydany przez Magistrat m. Brzezin. 3659-3-1

Szosten Samuel Aron zagub. ks. wojsk. r. 1892, wydaną przez P K. U. Łódź-m. 3634 3 1

Szmagier Jerzy zagubił ks wojsk. rocz. 1893, wyd. przez P.K. U. Łódź-m. 3633 3-1

Szczepaniak Wacław zagubił ks. wojsk. roez. 1894, wyd. przez P. K. U. w Tomaszowie 3628 3 1

Skarżycki Józef zagub. książeczkę wojsk. r. 1891, wyd. przez P K. U. Łódź-m. 3627 3 1

Szpiro Izrael zagub. kartę poborową, wyd. przez Komisję Poborową w Łodzi. 3656-3-1

Szulczinger Uszer zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3687-3-1

Sikorski Franciszek ze wsi Sikawica, gm. Wygiełzów, pow. Łaskiego, zagub ks. wojskową, wydaną przez P. K. U. Sieradz rocz. 1898 3660-3-1

Skradziono w hurtowni tytuniowej Nr. 2 w Łodzi ks. kontową z ks. detalu wraz ze znaczkami stemplowemi. 3655 3-1

Stępniewskiemu Antoniemu skradziono 7 weksli, 3 po zł. 100 i 4 po zł 50, płat. 1 XI 1926 r. z wystaw. Grabera oraz dowód osobisty, wyd w Brzezinach. Niniejsze weksle unieważniono. 3695-3-1

Stępniowi Aleksandwi, wójtowi gm. Zapolice. skradziono legitymację wójtowską, wydaną przez Wydział Powiatowy w Łasku, pozwolenie na broń myśliwską na rok 1926 wraz z pozwoleniem na polowanie, wydane przez Starostwo Łaskie oraz 2 weksle in blanco po zł. 150 każdy, wyst. przez Kazimierza Stępnia. 3625-3-1

Tryszkiewicz Jan zagubił patent kateg. 5 ej, dowód osob., wyd w Warcie oraz świadectwo na konia. 3511-3-3

Tejer Nysel zagubił dowód osobisty, wyd. przez Komisarjat Rządu w Łodzi. 3635-3-1

Unieważniam skradz. kwit na dol. 344½ oraz Frs. Szw. 637, płatny 10 I 27 r. na zlec. Antoniny Petrykowskiej. 3674-3-1

Unieważniono ks. oszczędn. Banku Gospod. Krajowego w Łodzi Nr. 666, wyd. na imię Autoniny Petrykowskiej. 3616-3 2

Walkowski Nikodem zagubił ks. wojsk. rocz. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3610 3 1

Waksberg Chaskiel zagubił ks. wojsk. rocz. 1891, wyd. przez P. K. U. Końskie. 3646 3-1

Winter Chajm Dawid zagub. dokument podróży, wyd. przez 26 p. p. w Skierniewicach 3629-3-1

Wygodzkiej Chanie skradziono dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. P. P. 3630 3-1

Właszczowski Szlama zagubił ks wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz dowód osobisty. 3651-3-1

Winiecki Andrzej z Nowejwsi, zagub. ks. wojskową rocz. 1895. wyd. przez P. K. U. Konin. 3662-3-1

Winter Hersz zagub. ks. wojskową z kartą demob. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto oraz patent kateg. 5-ej. 3578 3 2

Winiewski Marjan zagubił dowód osob., wyd w Łodzi przez Kom. Rządu oraz zaświadczenie wojskowe r. 1905 3592-3-2

Waliszek Józef zagubił dokument podróży, wydany przez Urząd gm. Niemysłów. 3587-3-2

Wajnrajch Daniel Abram zagubił ks. wojsk. r. 1889, wyd. w Łodzi przez P. K. U. 3542 3 3

Wiezbińska Marjanna zagub. dowód osob, wyd w Łodzi przez Kom. Rządu. 3536 3-3

Zaginęła karta ewidenc. od konia za Nr. 8498, wyd. na imię G. Haeuser. 3603-3-2

Zrożek Edmund zagub. ks. wojsk. r. 1894, wyd. w Łodzi przez P. K. U. 3623 3-2

Zielonka Teofil zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu oraz zezwolenie na broń. 3601-3 2

Zaginął patent kategorji 5 ej, wyd. na imię Mordka Hersz Warszawskiego — ul. Kilińskiego Nr. 169. 3609 3 2

Zaginęło pokwitowanie od zapłaconego komornego za czas od 1/4-24 r. do 1/7-26 na imię Zylbermana Eljasza zam w Łodzi przy ul. Zawadzkiej Nr. 14. 3619-3-2

Zaginęło zezwolenie na uruchomienie fabryki, wyd. przez Kom. Rządu w Łodzi za Nr. 5294/19 na imię Adolf Kebsz. 3582 3 2

Zylke Walter zagub. zaświadczenie wojsk. rocz. 1905 z Komisji Poborowej w Łodzi oraz zaświadczenie piekarskie 3693-3-1

Zaginęła karta rejestracyjna Nr. 750, wyd. przez Izbę Skarbową w Łodzi dn. 14-I 26, firmie Samuel Turner i S-ka w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr. 48. 3632-3 1

Zaginęła koncesja na prowadzenie tkalni ręcznej, wyd. przez Urząd Wojewódzki w Łodzi na imię Szpilki Arona. 3669 3-1

Zaginęło zezwolenie na prowadzenie mechanicznej olearni, wydane przez Urząd Wojewódzki na imię Abrama Rabinowicza. 668 3 1

Zaginęła karta powołania, wyd. przez P. K. U. Konin na imię Franciszka Adamskiego z Lututowa, gm. Sampolno. 3661-3 1

Zagubioną ks wkładową, wyd. przez Koluszkowskie Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w dn. 30-VI-1914 roku za Nr 856, na imię Zofji Janowicz, unieważniono. 3686-3-1

Zaginęła karta mob. na imię C. Makówczyńskiego, mieszkańca gm. Leśmierz, wsi Leśmierz, St. Łęczyckiego 3495-3-3

Zmudowski Józef zagub. książkę inwalidzką, zezwolenie na kolportarz oraz świadectwa, wyd. przez cech rzeźnicki i patent kateg. 4 ej. 3507-3-3

Zaginął kwit kaucyjny na zł. 40 Nr. 30277 z Gazowni Łódzkiej na imię Wolf Gad. 3560 3-2

Zaginęło zezwolenie na 1-no dniowy bufet na sprzedaż trunków wyskokowych, wyd. przez Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państw. w Sieradzu. 3558 3-2

Zaginął dowód osob. na imię Bazana Stanisława, wyd. przez Star. Stopnickie za Nr. 4859/25 3569-3-2

Zaginął Nr. samochodu osob. Ł. D. 303, wyd. Władysławowi Swiekiemu. 3522 3-3

Zaginął Nr. samochod. Ł. D. 35, należący do firmy „Zakłady Przemysłowe Jan Krauze" Łódź, ul. Andrzeja Nr. 24. 3510-3 3

Zaginęła legitymacja służbowa Nr. 1244, wyd. przez Komendę Wojewódzwa Łódzkiego na imię Aleksandra Jędrzejczyka 3509 3 3

Zaginęło świadectwo z ukończenia 3 oddziałowej Szkoły Powszechnej we wsi Nowosolnej na imię Oskara Buche na. 3499 3 3

Żelichowski Abram zagub. ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3500 3-3

Żmiejewska Józefa ob. Spychalska zagub. paszport rosyjski, legitymację zapomog. Nr. 1743 z ks. fabryczną. 3596 3-1

Drukarnia Państwowa w Łodzi, Piotrkowska 85